

USAID
FROM THE AMERICAN PEOPLE

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

Київ
13 березня 2007 р.

Структура доповіді

I. Сутність розкриття інформації.

- 1.1. Що вміщує в себе поняття розкриття інформації?
- 1.2. Кому і для чого потрібне розкриття інформації?

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації.

- 2.1. Принципи корпоративного управління ОЕСР
- 2.2. Стандарти розкриття інформації Міжнародної організації комісій з цінних паперів (IOSCO)
- 2.3. Директиви ЄС.

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах.

- 3.1. Приклади країн Східної Європи (Росія, Словенія)
- 3.2. Приклади країн Західної Європи (Швейцарія)
- 3.3. Північна Америка (США)

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

I. Сутність розкриття інформації

Розкриття інформації – ключовий та загально визнаний принцип ефективного функціонування ринку капіталів.

Його дотримання забезпечує:

- прозорість ринку
- рівний доступ до інформації для всіх учасників ринку
- захист прав інвесторів

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

I. Сутність розкриття інформації

Складові ефективного розкриття інформації:

- обов'язковість розкриття інформації
- оперативність розкриття інформації
- забезпечення рівного доступу до інформації для всіх категорій учасників ринку
- повнота інформації
- достовірність інформації
- відповідальність

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

I. Сутність розкриття інформації

Кому потрібне ефективне розкриття інформації?

Інвестору – для прийняття поінформованого та зваженого рішення про інвестування в цінні папери емітента

Фінансовим посередникам та іншим учасникам ринку – для здійснення аналізу поточного та перспективного фінансово-господарського стану емітента, визначення його ролі (частки) в певному сегменті ринку, можливості впливу на певні сектори, тощо

Регулятору – для здійснення ефективного нагляду за емітентом

Іншим споживачам (ділові партнери, стратегічні інвестори, кредитори, ЗМІ тощо)

Емітенту – для демонстрації результатів діяльності, створення/підтримки позитивного іміджу, оскільки:

“Чим менше ми знаємо,

тим більше ми підозрюємо...”

Генрі Уілер Шоу

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

Три основних джерела, в яких викладено міжнародні регулятивні принципи розкриття інформації:

1. Принципи корпоративного управління Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) 1999 року зі змінами 2004 року
2. Стандарти розкриття інформації, схвалені Міжнародною організацією Комісій з цінних паперів (IOSCO)
3. Директиви Європейського Співтовариства

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

Принципи корпоративного управління ОЕСР:

Розроблені у 1998 році для цілей впровадження загальноновизнаних стандартів та керівних принципів у сфері корпоративного управління.

Принципи є дієвим інструментом, який містить опис стандартів та позитивної практики, що напрацьовані у сфері корпоративного управління в країнах-членах ОЕСР, а також рекомендації стосовно їхнього запровадження.

Принципи не є обов'язковими але є рекомендованими для їхнього застосування в країнах-членах ОЕСР.

Поділяються на шість основних напрямків:

- I. Забезпечення базису ефективної структури корпоративного управління
- II. Права акціонерів
- III. Рівне ставлення до акціонерів
- IV. Роль зацікавлених осіб (стейкхолдерів) в корпоративному управлінні.

V. Розкриття інформації та прозорість

- VI. Відповідальність Ради Директорів.

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

Принцип V. Розкриття інформації та прозорість:

Система корпоративного управління повинна забезпечувати вчасне і точне розкриття інформації з усіх найважливіших питань, що стосуються діяльності компанії, зокрема, їх фінансового стану, продуктивності, власності та управління.

A. Інформація, що розкривається, повинна містити:

1. Результати фінансово-господарської діяльності;
2. Завдання компанії
3. Дані про володіння основними пакетами акцій та права голосу.
4. Дані про керівників, порядок їх обрання, кваліфікацію та винагороду
5. Угоди з пов'язаними особами
6. Оцінку поточних та прогнозування майбутніх факторів ризику.
7. структуру та політику управління компанією та ін.

Б. Інформація повинна готуватися та розкриватися у відповідності з МСБО.

В. Річний аудит має проводитися незалежним і кваліфікованим аудитором.

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

Г. Зовнішні аудитори підзвітні акціонерам та раді.

Д. Канали розповсюдження інформації мають забезпечувати користувачам рівний, своєчасний та недорогий доступ до необхідної інформації

Е. Аналітики, брокери, рейтингові агенції та інші повинні доповнювати звітні документи консультативно-аналітичними матеріалами, що можуть бути корисними для інвесторів у прийнятті ними інвестиційних рішень.

В поясненні до V стандарту корпоративного управління ОЕСР зазначається:

“Вимоги стосовно розкриття інформації не повинні нести необґрунтовані адміністративні або витратні навантаження на підприємства. Разом з тим, компанії не повинні розкривати інформацію, що може зашкодити її конкурентній позиції, крім випадків, коли розкриття цієї інформації є необхідним для повного поінформування інвестора стосовно прийняття ним інвестиційного рішення”

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

Міжнародні принципи та стандарти Міжнародної організації Комісій цінних паперів (IOSCO).

IOSCO – є міжнародною організацією, яка об'єднує регуляторів ринків цінних паперів світу для цілей співробітництва з метою розробки та впровадження кращих стандартів регулювання, спрямованих на підтримку справедливого, ефективного та стабільного ринку цінних паперів.

Поєднує 108 постійних членів, які є провідними регуляторами ринків цінних паперів у своїх країнах, включаючи Державну комісію з цінних паперів та фондового ринку, яка є постійним членом IOSCO з 1997 року.

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

Цілі та принципи регулювання ринків цінних паперів затверджені IOSCO у 1998 році, та охоплюють 3 цілі та 30 принципів, що покладені в основу кращих світових практик регулювання ринків цінних паперів.

Принцип 14. Інформацію про фінансові результати та інші дані, що є важливими для інвесторів, слід оприлюднювати повністю, вчасно та правдиво.

Принцип 15. Компанії мають ставитися однаково і неупереджено до власників своїх цінних паперів.

Принцип 16. Якість бухгалтерського обліку та аудиту має бути високою і відповідати міжнародно визнаним стандартам.

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

Основні моменти, які розкривають зазначені принципи IOSCO:

1. Інвестори мають бути регулярно забезпечені повною і точною інформацією для прийняття інвестиційних рішень.
2. Оприлюднення інформації має бути вчасним, а інформація, що оприлюднюється – чіткою та достатньо конкретною.
3. Для забезпечення рівного та неупередженого ставлення до акціонерів, також повинна розкриватися інформація про пакети акцій у власності керівництва та осіб, які мають маю значну частку в компанії.
4. Фінансова інформація має бути надійною, складеною у відповідності з кращими міжнародними стандартами, співставною.

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

У жовтні 2002 року Технічний комітет IOSCO затвердив "Принципи регулярного розкриття інформації та звітування про суттєві події компаніями, які знаходяться в лістингу", які включають:

- Обов'язковість;
- Оперативність (крім конфіденційної за законодавством, або поточної комерційної діяльності);
- Одночасне та однакове розкриття інформації (для емітентів, що знаходяться в лістингу у різних юрисдикціях);
- Розповсюдження інформації (має бути забезпечено доступ до інформації за допомогою ефективних, дієвих та сучасних засобів);
- Критерії подання інформації (має бути чесною, повною та не перекрученою)
- Рівний доступ до інформації
- Розподіл відповідальності (компанія несе відповідальність за зобов'язанням регулярно розкривати інформацію)

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

У лютому 2003 року Технічний комітет IOSCO опублікував "Загальні принципи розкриття обговорень керівництва та аналізу фінансового становища і результатів діяльності" (MD&A), що має на меті:

- Дати інвесторам можливість бачити компанію «очима її керівництва».
- Сприяти покращенню якості розкриття фінансової інформації та формуванню контексту, у якому слід аналізувати фінансові звіти.
- Надавати інформацію про складові прибутків і руху грошових коштів та їх періодичність, завдяки чому інвестори мають змогу надійніше прогнозувати стабільність прибутків і руху грошових коштів на майбутнє.
- Надавати інформацію про ризики стосовно прибутків і руху грошових коштів компанії.

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

Директиви Європейського Співтовариства, що стосуються розкриття інформації:

1. Директива “Про проспект емісії, що підлягає оприлюдненню, коли цінні папери пропонуються широкому загалу або допускаються до торгівлі” (2003/71/EC)
2. Директива “Про включення цінних паперів до офіційного лістингу на фондовій біржі та інформація про ці цінні папери, яка підлягає опублікуванню” (2001/34/EC)
3. Директива “Про гармонізацію вимог щодо прозорості стосовно інформації про емітентів, цінні папери яких допускаються до торгівлі на організованому ринку зі змінами до Директиви 2001/34/EC” (2004/109/EC)

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

1. Директива про проспект емісії (2003/71/EC).

Сутність Директиви: відкрита пропозиція цінних паперів не може бути дозволена емітенту, який не опублікував проспект емісії згідно з умовами Директиви. Стосується випуску як акцій, так і боргових цінних паперів.

Основні положення:

1. *Конфіденційність* – Проспект повинен містити інформацію, що дає можливість повноцінно оцінити емітента та пропоновані ним цінні папери, алей в той же час не розкриває інформацію, що може зашкодити емітентові.
2. *Формат проспекту*
3. *Відповідальність за проспект* – покладається на емітента чи його керівництво правління, спостережну раду, гаранта чи інших осіб, чії прізвища мають бути чітко визначені у Проспекті.

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

4. *Затвердження та публікація Проспекту* – тільки затверджений уповноваженим органом проспект може бути опублікований. Надаються альтернативні способи публікації проспекту (в тому числі, на веб-сайті емітента, біржі, або регулятора).
5. *Реклама* має обов'язково містити посилання на публікацію проспекту.
6. *Внесення пропозицій на міжнародний рівень та допуск до торгівлі – рівність доступу до ринків всіх країн – членів у разі отримання підтвердження про проходження процедури погодження проспекту в країні емітента від відповідного регулятора.*
7. *Проспекти емітентів, що не належать до ЄС* – а) повинні бути оформлені у відповідності до міжнародних стандартів, в т.ч. IOSCO, б) повинні відповідати Директиві ЄС та в) за вимогою Комісії ЄС регулятор країни, що не є членом ЄС, повинен забезпечити відповідність проспекту вимогам, зазначеним у пунктах а) та б)

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

2. Директива про Прозорість (2004/109/ЄС).

Сутність Директиви: містить вимоги стосовно розкриття періодичної та регулярної інформації про компанії, чиї цінні папери вже допущені до торгівлі на регульованому ринку, що знаходиться або функціонує на території країни - члена ЄС.

Директива передбачає, що уповноважений орган у країні реєстрації компанії забезпечує нагляд за виконанням відповідною компанією зобов'язань, зазначених у Директиві.

Країни – члени ЄС, на територію яких до торгівлі допускаються емітенти цінних паперів, не можуть накладати на цього емітента вимоги, жорсткіші, ніж передбачені Директивою.

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

Основні положення:

1. *Річні фінансові звіти* – емітент повинен оприлюднювати річний фінансовий звіт впродовж чотирьох місяців після закінчення фінансового року, та цей звіт має бути доступним впродовж наступних п'яти років.
2. *Фінансові звіти за півріччя* – Емітенти, чиї акції або боргові цінні папери допущені до торгів, повинні оприлюднювати звіт за півріччя, не пізніше ніж впродовж 2 місяців після закінчення звітного періоду.

Звіт за півріччя складається зі скорочених фінансових звітів, проміжного звіту правління та інших даних, аналогічних до тих, що наводяться у річному звіті. Визначаються головні події, що відбулися впродовж шести місяців та зазначаються головні ризики та невизначеності на решту шість місяців року.
3. *Проміжні звіти правління і квартальні фінансові звіти* – Деякі країни – члени ЄС вимагають представлення емітентами квартальних звітів. Директива про Прозорість не містить такої вимоги, проте в ній зазначається, що компанії, які не розкривають квартальну фінансову звітність, мають публікувати проміжні звіти правління та перший та другий шестимісячний періоди фінансового року.

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

4. *Інформація головних акціонерів* – акціонер компанії емітента, якому належить від 5% голосуючих акцій повинен надати емітенту інформацію про свої права голосу. Під цю вимогу підпадає як пряме, так і опосередковане володіння акціями. Дотримання процедури звітності контролюється регулятором відповідної країни - члена ЄС.
5. *Додаткова інформація, яка підлягає розкриттю* – невідкладно має розкриватися інформація про: а) зміни стосовно прав, які мають власники цінних паперів, б) нові емісії, та пов'язані з ними гарантії або забезпечення.
6. *Справедливе ставлення до власників цінних паперів; право голосу* – емітент забезпечує рівне ставлення до всіх акціонерів. Акціонери мають право скористатися своїм правом голосу через довірену особу відповідно до законодавства.
7. *Модифікація інструментів управління* – у разі зміни інструментів управління чи статуту, Директива вимагає, щоб емітент оприлюднив проект правок на організованому ринку та погодив з регулятором.
8. *Реєстрація та доступ до інформації у країні – члені ЄС* – згідно Директиви емітент чи будь-яка інша особа, що звернулася по дозвіл на допуск цінних паперів до торгівлі на регульованому ринку, має розкривати інформацію про свою діяльність з дотриманням вимог Директиви та реєструвати цю інформацію в уповноваженому органі країни, де зареєстрований емітент. Уповноважений орган може прийняти рішення про розміщення цієї інформації на своєму сайті.

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

3. Директива про Лістинг (2001/34/EC)

Сутність Директиви полягає в докладному описі порядку допуску цінних паперів до лістингу на організованих ринках, зобов'язання емітентів, цінні папери яких допущені до лістингу, включаючи зобов'язання стосовно розкриття інформації, повноваження органів регулювання тощо.

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

II. Міжнародні регулятивні принципи та стандарти розкриття інформації

Ключові положення:

- **Доцільність.** Емітент, чиї цінні папери допущено до офіційного лістингу, надає уповноваженому органу інформацію, яку останній розглядає на предмет доцільності. Це робиться з метою захисту інвесторів та забезпечення безперервної діяльності ринку.
- **Захист інтересів інвесторів.** Якщо того вимагає захист інвесторів та забезпечення безперервної діяльності ринку, уповноважений орган може вимагати від емітента оприлюднити таку інформацію у формі та протягом періоду, які він вважає доцільними. Якщо ж емітент не виконує зазначені вимоги, уповноважений орган, після того, як вислухає емітента, може самостійно оприлюднити таку інформацію.
- **Виконання зобов'язань.** У випадку невиконання емітентом зобов'язань, які зумовлені включенням його до лістингу, уповноважений орган може оприлюднити такий факт, однак це не має впливати на об'єктивність інших дій чи штрафів, передбачених по відношенню до нього.
- **Можливість застосування права призупинення лістингу.** Уповноважений орган може прийняти рішення призупинити лістинг цінних паперів, якщо це порушує або може тимчасово порушити безперервність функціонування ринку, або якщо цього вимагає захист інвесторів.

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

III.1. Приклади країн Східної Європи - РОСІЯ.

Правова основа:

- Федеральний закон від 22.04.1996р. “Про ринок цінних паперів”
- Наказ Федеральної Ради з питань фінансових ринків від 16 березня 2005 року №05-5/пз-н “Про затвердження Положення про розкриття інформації емітентами емісійних цінних паперів”
 - Положення регулює зміст, порядок та строки розкриття інформації
 - Дія поширюється на всіх емітентів, включаючи зарубіжних

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

III.1. Приклади країн Східної Європи - РОСІЯ.

Перелік видів інформації, що підлягає розкриттю:

1. Розкриття інформації на етапах процедури емісії цінних паперів:

- На етапі прийняття рішення про випуск цінних паперів;
- На етапі схвалення рішення про випуск (додатковий випуск) цінних паперів;
- На етапі держреєстрації випуску (додаткового випуску) цінних паперів;
- На етапі розміщення цінних паперів.
- На етапі держреєстрації звіту про підсумки випуску цінних паперів.

2. Проспект цінних паперів (при публічному розміщенні).

3. Розкриття інформації у формі щоквартального звіту:

- Для емітентів, у відношенні цінних паперів яких здійснено хоча б одну реєстрацію проспекту цінних паперів;
- Для емітентів, держреєстрація цінних паперів яких супроводжувалася реєстрацією проспекта емісії цінних паперів у випадку розміщення цих цінних паперів шляхом відкритої підписки або шляхом закритої підписки серед заздалегідь визначеного кола осіб, кількість яких перевищує 500 осіб.

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

4. Розкриття інформації в формі повідомлення про суттєві факти (поширюється на емітентів, що зобов'язані оприлюднювати щоквартальні звіти).
5. **Обов'язкове розкриття інформації відкритим и акціонерними товариствами та закритими акціонерними товариствами, які здійснили публічне розміщення облігацій чи інших цінних паперів:**
 - Річного звіту АТ
 - Річної фінансової звітності;
 - Статуту та інших внутрішніх документів АТ, що регулюють діяльність його органів;
 - Даних про афілійованих осіб АТ;
 - Розкриття інформації про дані, які можуть суттєво вплинути на вартість цінних паперів.
 - Додаткових даних, передбачених положенням про розкриття інформації.

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

6. Розкриття інформації іноземними емітентами, розміщення та/або обіг цінних паперів яких здійснюється в РФ.
7. Розкриття інформації емітентами облігацій з іпотечними цінними паперами.

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

Розкриття інформації здійснюється:

1. У стрічці новин
2. У періодичному друкованому виданні
3. На електронній сторінці у мережі Інтернет

Річний звіт опубліковується на сторінці в мережі Інтернет впродовж **трьох днів** з моменту підписання протоколу про його затвердження Загальними зборами акціонерів АТ та повинен бути доступним впродовж трьох років.

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

Доступ до інформації в мережі Інтернет.

На інтернет сторінці Федеральної служби з питань фінансових ринків міститься посилання на “Сервер з розкриття інформації”, який містить повідомлення емітентів та посилання на два сервери розкриття інформації:

www.disclosure.ru (AK&M)

Та

www.e-disclosure.ru (Інтерфакс)

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

III.1. Приклади країн Східної Європи - СЛОВЕНІЯ.

Функції регулювання належать Агентству з нагляду за ринком цінних паперів.

Розкриття інформації здійснюється у відповідності до законодавства ЄС та Закону Словенії “Про ринок цінних паперів”, інших регулятивних актів Агентства та фондової біржі.

Компанії, які здійснили публічний випуск цінних паперів (145 компаній станом на кінець 2006 року) зобов'язані звітувати про їхній фінансовий та правовий стан Агентству шляхом надання та опублікування підтверджених аудитором річних звітів, а також інформації про бізнес-події, які можуть суттєво вплинути на вартість цінних паперів.

Публічні компанії, що розмістили цінні папери та фондовій біржі, повинні також подавати та публікувати піврічні звіти.

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

Емітенти, торгівля цінними паперами яких здійснюється на Люблянській фондовій біржі, повинні розкривати інформацію в системі електронного поширення інформації ЛФБ – SEOnet (<http://seonet.ljse.si>), у відповідності з Інструкцією про розкриття інформації та внутрішніми правилами біржі.

Сайт містить інформацію про публічні оголошення, річні та піврічні фінансові звіти, квартальні звіти, особливу інформацію та проспекти емісій.

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

Інформація, яка підлягає розкриттю:

Регулярна інформація:

1. Резюме підтверджених аудитором річних звітів – впродовж 30 днів після отримання аудиторського висновку, але не пізніше 5 місяців після закінчення року
2. Звіт про відповідність Кодексу корпоративного управління для публічних акціонерних компаній – не пізніше оприлюднення резюме річного звіту
3. Квартальні звіти (за три місяці, піврічний та за дев'ять місяців) – не пізніше, ніж через 2 місяці після закінчення кварталу.

Особлива інформація:

- Загальні збори та оголошення про дивіденди
- Події у господарській діяльності, що можуть вплинути на позицію компанії;
- Не підтверджена аудитором неконсолідована/консолідована фінансова звітність;
- Попередні оцінки фінансових результатів діяльності та прогнози;
- Рішення та обставини, що впливають на структуру капіталу компанії – емітента;
- Зміна частки власності в капіталі емітента, утримувана особами, що входять до складу керівництва та наглядової ради;
- Викуп власних акцій та інша інформація, що може вплинути на ціну цінних паперів емітента.

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

III. 2. Приклади країн Західної Європи - ШВЕЙЦАРІЯ

Регулятивні повноваження закріплені за Швейцарською федеральною банківською комісією (SFBC).

Правову основу складають директиви ЄС, нормативні акти Федеральної комісії та внутрішні документи Органів з розкриття інформації (Disclosure Bodies), які здійснюють безпосередній моніторинг за дотриманням зобов'язання щодо оприлюднення інформації.

Розкриття інформації здійснює швейцарська фондова біржа (www.swx.com) через Офіс розкриття інформації (Disclosure Office), створений при біржі.

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

III.3. Приклади країн Північної Америки - США

Відповідно до Закону про фондові біржі та нормативних документів Комісії з цінних паперів та бірж США компанії, які здійснюють відкриту торгівлю цінними паперами, повинні здійснювати розкриття інформації на періодичній основі:

- Щорічно (відповідно до форми 10-K) – не пізніше, ніж через 60 днів після закінчення фінансового року;
- Щоквартально (відповідно до форми 10-Q) – не пізніше, ніж через 35 днів після закінчення 1,2 та 3 кварталів, відповідно.
- Проспекти емісії цінних паперів

та з метою інформування про особливі події, які відбулися у фінансово-господарському стані компанії – в період від 5 до 15 днів після настання таких подій (форма 8-K)

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

У 1994 році було започатковано функціонування системи EDGAR - Електронної системи по збору, обробці та розміщенню інформації, яку компанії емітенти повинні надавати Комісії з цінних паперів та бірж відповідно до законодавства та положень Комісії.

Система EDGAR в режимі реального часу виконує функції автоматичного збору, підтвердження, індексування, прийняття та розміщення інформації, яка подається емітентами цінних паперів.

Основна мета системи – підвищення ефективності та справедливості ринку цінних паперів в інтересах інвесторів, корпорацій та економіки, шляхом прискорення процесу отримання, прийняття, поширення та аналізу чутливої у часовому розрізі корпоративної інформації, розміщеної компаніями.

Проект
розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

На веб-сайті Комісії з цінних паперів та бірж США (www.sec.gov) міститься пряме посилання на систему EDGAR, в якому зазначається:

“Всі компанії, іноземні та місцеві, зобов'язані розміщувати реєстраційну інформацію, періодичні звіти, та іншу інформацію згідно з затвердженими формами, в електронному вигляді через систему EDGAR. Будь-хто може отримати доступ до цієї інформації та завантажити її безкоштовно. Нижче Ви маєте можливість знайти повний перелік інформації, доступної через електронну систему EDGAR, та інструкції щодо здійснення пошуку в базі даних цієї системи”

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів

III. Практичні приклади запровадження електронних систем розкриття інформації в окремих країнах

Кількість документів, розміщених через систему EDGAR, збільшилася з 60 000 у 1994 році до більш, ніж 700 000 станом на кінець 2005 року.

Ці документи надали близько 11 000 публічних компаній, 2 800 приватних компаній, що мають боргові цінні папери, 3 400 установ, 21 000 фондів, та 77 000 керівників та інших інсайдерів компаній (дані звіту системи EDGAR за 2005 рік).

Проект розвитку ринків капіталу

Міжнародний досвід розкриття інформації емітентами цінних паперів